Lietas arhīva Nr. C-1829-18/4
ECLI:LV:RPPT:2018:0212.C68490417.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 12.februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa:
tiesnese V.Vjatere
ar tiesas sēdes sekretāri L.E.Kārkliņu
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. A/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /Nosaukums A/ prasībā pret /pers. B/ un nepilngadīgo /pers. C/ par dzīvojamo telpu īres un sniegto pakalpojumu parāda un zaudējumu piedziņu un izlikšanu no patvarīgi aizņemtajām dzīvojamām telpām.

Aprakstošā daļa

2017.gada 28.septembrī SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – prasītājs) cēlis tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) un nepilngadīgo /pers. C/ par dzīvojamo telpu īres un sniegto pakalpojumu parāda un zaudējumu piedziņu un izlikšanu no patvarīgi aizņemtajām dzīvojamām telpām.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2017.gada 28.septembra lēmumu prasības pieteikums pieņemts un ierosināta civillieta.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada 20.janvārī, pamatojoties uz Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvaldes 2012.gada 16.janvārī izsniegto rekomendāciju Nr.040822, starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ tika noslēgts terminēts sociālās dzīvojamās telpas īres līgums Nr.3-1.8/RPB-12-152-lī (turpmāk – īres līgums) par neprivatizējamā divistabu /adrese//adrese/ (turpmāk – dzīvoklis) izīrēšanu, kurā kā ģimenes loceklis iekļauta atbildētājas /pers. B/ nepilngadīgais dēls /pers. C/. Atbildētājai izīrētajam dzīvoklim piemērots sociālās dzīvojamās telpas statuss. Uz īres līguma noslēgšanas brīdi, īres maksa mēnesī par vienu kv.m bija noteikta 0,04 LVL (0,06 *euro*).

Pamatojoties uz likuma „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" 11.panta otro daļu, īres līguma termiņš ar Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas lēmumiem vairākkārt tika pagarināts un pēdējais īres līgums bija spēkā līdz 2017.gada 15.jūlijam.

Saskaņā ar īres līguma 2.6.punktu atbildētājas pienākums bija maksāt ikmēneša īres un komunālos maksājumus pēc prasītāja izsniegtajiem rēķiniem, savukārt saskaņā ar īres līguma 4.1.2. punktu, atbildētāja apņēmās rēķinus apmaksāt savlaicīgi un pilnā apmērā.

Tā kā atbildētāja neapmaksāja prasītāja izsniegtos ikmēneša rēķinus pilnā apmērā un noteiktā termiņā, izveidojās parāds par īres maksu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

2014.gada 18.decembrī prasītājs un atbildētāja noslēdza vienošanos par parāda pakāpenisku nomaksu uz 12 mēnešiem, kurā atbildētāja atzina pāradu pilnā apmērā un apņēmās to nomaksāt vienošanās noteiktajos termiņos, apmēros un kārtībā. Vienošanās noteikumi netika pildīti jau ar pirmo mēnesi, netika veikti maksājumi, un atbilstoši vienošanās 9.punktu, tā zaudēja spēku.

Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija vairākkārt savos lēmumos par īres līguma termiņa pagarināšanu ir brīdinājusi atbildētāju, ka gadījumā, ja netiks nomaksātas parādsaistības par īres maksu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, komisija vairs nepagarinās īres līguma termiņu.

2017.gada 13.maijā Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvalde nosūtījusi atbildētājai vēstuli ar aicinājumu atbildētājai izvērtēt savas ģimenes sociālo situāciju un izmantot iespēju reģistrēties palīdzības saņemšanai labiekārtota divistabu dzīvokļa ar ērtībām apmaiņai uz mazāku dzīvojamo telpu, par kuru būtu mazāk jāmaksā par komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja līdz šim brīdim nav atbrīvojusi dzīvokli un turpina to lietot bez tiesiska pamata.

2017.gada 19.jūnijā atbildētājai nosūtīts brīdinājums par sekām parāda nenomaksāšanas gadījumā, taču sūtījums ar VAS „Latvijas Pasts" paziņojumu atgriezts prasītājam kā nepiegādāts, un tam beidzies glabāšanas laiks.

2017.gada 3.augustā brīdinājums publicēts Latvijas Republikas oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis".

Prasītājs atsaucoties uz Civillikuma 1779.pantu norāda, ka atbildētāja ar savu prettiesisko rīcību šobrīd patvarīgi aizņemot dzīvokli un neveicot par to maksājumus, kad bija spēkā īres līgums un pēc tā izbeigšanās radījusi prasītājam zaudējumus 78,82 *euro*.

Kopējais parāda apmērs uz 2017.gada 15.septembri ir 1184,90 euro.

Pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 1., 12., 44.pantu un Civillikuma 2141. un 1779.pantu prasībā lūgts izlikt atbildētāju no dzīvojamām telpām /adrese//adrese/, viņu ģimenes locekļus un citas ar viņiem dzīvojošās personas, kā arī viņiem piederošās mantas; piedzīt no atbildētājas īres un komunālo maksājumu parādu 1184,90 *euro*; piedzīt visus tiesāšanos izdevumus 253,58 *euro*.

2018.gada 11.janvārī prasītājs iesniedza tiesā prasības grozījumus, norādot, ka saskaņā ar Rīgas pilsētas būvvaldes lēmumu „Par zemes vienību un ēku adrešu maiņu piešķiršanu Ziepniekkalna apkaimē" adrese no /adrese//adrese/ mainījusies uz /adrese/.

Parāds par laiku līdz 2018.gada 2.februārim pieaudzis līdz 1294,77 *euro*.

Prasības grozījumos lūgts izlikt atbildētājus no dzīvojamām telpām /adrese/, un viņu ģimenes locekļus un citas dzīvoklī dzīvojošās personas ar visām viņiem piederošām mantām, piedzīt no atbildētājas prasītāja labā parādu 1294,77 *euro* apmērā par īres maksu, saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un zaudējumiem par faktisko dzīvokļa lietošanu, kā arī piedzīt ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesā nav iesniegusi.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē uzturēja prasību uz prasības pieteikumā un prasības grozījumos norādītajiem apstākļiem. Lūdz piedzīt īres maksas un maksas par saņemtajiem pakalpojumiem parādu par laiku no 2012.gada 20.janvāra līdz 2017.gada 15.jūlijam 1148,41 *euro*, un zaudējumu atlīdzību par laiku no 2017.gada 16.jūlija līdz 2018.gada 2.janvārim 146,36 *euro*, kopā 1294,77 *euro*.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Tiesas sēdes vieta un laiks atbildētājai paziņots likumā noteiktā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi. Tādējādi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu, ir pamats uzskatīt,

ka atbildētājai tiesas sēdes vieta un laiks paziņots savlaicīgi, likumā noteiktā kārtībā. Atbildētāja neierašanās iemeslus tiesai nav paziņojusi, atlikt lietas izskatīšanu nav lūgusi.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, uzskata par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmajai daļai, tā kā atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus par prasību un nav ieradusies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, lietā taisāms aizmugurisks spriedums.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot tos savstarpējā saistībā, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradusies uz tiesas sēdi, nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka viņai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Lietā konstatēts, ka 2012.gada 20.janvārī, pamatojoties uz Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvaldes 2012.gada 16.janvārī izsniegto rekomendāciju Nr.040822, starp prasītāju un atbildētāju noslēgts terminēts sociālās dzīvojamās telpas īres līgums Nr.3-1.8/RPB-12-152-Ī par neprivatizējamā divistabu dzīvokļa /adrese A/ izīrēšanu uz laiku līdz 2012.gada 4.jūlijam (lietas 28.lapa).

2012.gada 28.jūnijā Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2013.gada 4.janvārim (lietas 29.lapa). 2012.gada 20.decembrī Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2013.gada 4.jūlijam (lietas 30.lapa). 2013.gada 19.jūnijā Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2014.gada 4.janvārim (lietas 31.lapa). 2013.gada 19.decembrī Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2014.gada 4.jūlijam (lietas 32.lapa). 2015.gada 5.februārī Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2015.gada 4.jūlijam (lietas 34.lapa). 2015.gada 27.augustā Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2016.gada 4.janvārim (lietas 35.lapa). 2015.gada 17.decembrī Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2016.gada 4.jūlijam (lietas 36.lapa). 2016.gada 7.jūlijā Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2017.gada 4.janvārim (lietas 37.lapa). 2017.gada 12.janvārī Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2017.gada 4.jūlijam (lietas 38.lapa). 2017.gada 15.jūnijā Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija nolēma pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa izīrēšanu uz laiku līdz 2017.gada 15.jūlijam (lietas 39.lapa). Atkārtoti īres līguma termiņš netika pagarināts, tādejādi atbildētājai kopš 2017.gada 15.jūlija zudis tiesisks pamats lietot dzīvojamo telpu.

2017.gada 21.jūnijā Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvalde atbildētāju informēja, ka viņai īres līgums noslēgts uz laiku līdz 2017.gada 15.jūlijam, brīdinot par minētā dzīvokļa atbrīvošanu (lietas 44.lapa), taču neskatoties uz minēto dzīvoklis nav atbrīvots.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2. panta otrā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam ir dzīvojamās telpas īres līgums.

Atbilstoši līguma 3.2.punktā noteiktajam, pēc līguma termiņa izbeigšanās īrniekam un viņa ģimenes locekļiem jāatbrīvo dzīvojamā platība un trīsdesmit dienu laikā. Atbildētāja dzīvojamo telpu nav atbrīvojusi.

Ievērojot norādīto, kā arī pamatojoties likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44. panta noteikumiem, personas, kas patvarīgi — bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas — aizņēmušas dzīvojamās telpas, izliek tiesas ceļā bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, piedzenot visus zaudējumus, kas saistīti ar telpu nelikumīgu aizņemšanu un izlikšanu no tām.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2017.gada 19.jūnijā ierakstītā pasta sūtījumā nosūtījusi atbildētājai brīdinājumu par īres un saņemto pakalpojumu parādu (lietas 47.-48.lapa). Prasības pieteikumam pievienots oficiālā izdevuma „Latvijas Vēstnesis" publikācijas apliecinājums, kas pierāda, ka izdevuma 2017.gada 3.augusta laidienā Nr.153 publicēts brīdinājums par parāda piedziņu un izlikšanu no dzīvojamām telpām (lietas 49.lapa). Ievērojot minēto, un to, ka atbildētāja telpas labprātīgi nav atbrīvojusi, tiesa atzīst, ka atbildētāja ir izliekama no dzīvojamām telpām /adrese/, Rīgā, ar visām viņai piederošajām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas piedzīt īres maksas un maksas par saņemtajiem pakalpojumiem parādu par laiku no 2012.gada 20.janvāra līdz 2017.gada 15.jūlijam 1148,41 *euro*, un zaudējumu atlīdzību par laiku no 2017.gada 16.jūlija līdz 2018.gada 2.janvārim 146,36 *euro*, kopā 1294,77 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 2112. pantu (..) īre ir līgums, ar ko viena puse piešķir vai apsola otrai par zināmu (..) īres maksu par kādas lietas lietošanu. Līgums, ar kuru piešķir vai apsola augļu nesējas lietas lietošanu augļu ievākšanai no tās, ir noma, bet ikviens cits lietošanas piešķīruma līgums – īre.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12. panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos.

2012.gada 20.janvār Dzīvojamo telpu īres līguma Nr.3-1.8/RPB-12-152-Ī 2.6. punkts nosaka, ka īres maksu un maksu par saņemtajiem pakalpojumiem un papildpakalpojumiem, īrnieks maksā izīrētājam saskaņā ar tā izsniegtu rēķinu (..). Īrniekam saņemtais rēķins jāapmaksā līdz mēneša, kurā izrakstīts rēķins, pēdējam datumam, rēķinā norādīto summu ieskaitot vienā no izīrētāja rēķinā vai līguma 8.punktā norādītajiem kontiem (lietas 14.lapa).

Saskaņā ar prasītāja norādīto un lietā iesniegto piedzenamās summas aprēķinu atbildētājai izveidojies parāds par komunālajiem pakalpojumiem un īri 1148,41 *euro*. Atbilstoši izdrukai par veiktajiem maksājumiem atbildētāja pēc 2012.gada janvāra maksājumu par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu veikusi neregulāri. Kā jau lietā nodibināts, lietā nepastāv strīds par to, ka prasītājs ir nodrošinājis komunālos pakalpojumus un veicis dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, jo atbildētāja iebildumus par to nav izteikusi. Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka atbildētājai līdz 2017.gada 15.jūlijam spēkā bija īres līgums, savukārt pēc šī datuma atbildētāja telpas lietojusi bez spēkā esoša īres līguma. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētāja pretēji likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2. panta otrās daļas nosacījumam, no 2017.gada 15.jūlija bez spēkā esoša īres līguma aizņēma strīdus dzīvojamo telpu. Līdz ar to konstatējama atbildētājas prettiesiska vainojama rīcība, dzīvojot bez īres līguma, t.i., bez tiesiska pamata prasītāja

apsaimniekotajā un Rīgas pilsētas pašvaldībai piederošā nekustamā īpašumā un, turklāt, izmantojot visus ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus, par tiem nemaksājot. Ar šādām darbībām atbildētāja liedz prasītājam apsaimniekošanā nodoto nekustamo īpašumu nodot īrē citai personai, kā arī rada zaudējumus, kas ceļas no nepieciešamības prasītājam apmaksāt pakalpojumu sniedzējiem atbildētājas izmantotos ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus.

Civillikuma 1779. pantā ir noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zaudējumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas *(sk. Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata, TNA, Rīga. 2006., 238. lpp.)*.

Saskaņā ar Civillikuma 1775. pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (sk. Torgāns K. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., 209. lpp.).

Saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu. Tikai jau cēlies zaudējums, faktiski pastāvošs zaudējums ir jāatlīdzina.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka laika posmā no 2017.gada 16.jūlija līdz 2018.gada 2.janvārim noticis prasītāja esošās mantas samazinājums, t.i., radīti zaudējumi, par ko vainojama atbildētāja. Tādējādi atbilstoši prasītāja iesniegtajam aprēķinam un rēķiniem, uz kuriem pamatots prasītāja aprēķins, secināms, ka par laika posmu no 2012.gada 20.janvāra līdz 2017.gada 15.jūlijam, kad attiecībā pret atbildētāju bija spēkā īres līgums, bija izveidojies parāds par dzīvojamo telpu īri un komunālajiem pakalpojumiem 1148,41 *euro* apmērā, savukārt par laika posmu no 2017.gada 16.jūlija līdz 2018.gada 2.janvārim prasītājam bija radušies zaudējumi 146,36 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noliktā termiņa notecējuma.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas prasības pieteikumā norādītos apstākļus – faktu, ka atbildētāja nav veikusi parāda un zaudējumu atlīdzības samaksu. Līdz ar to atzīstams, ka prasības pieteikumā norādītos apstākļus apstiprina lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi un prasītājs ir pierādījis savu tiesību pēc prasījuma. Savukārt atbildētāja atbilstoši Civillikuma 1838.pantam nav iesniegusi pierādījumus tam, ka savas saistības ar prasītāju būtu nokārtojusi pilnībā vai daļēji. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājai pastāv neizpildītas saistības attiecībā pret prasītāju. Tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenams parāds par dzīvojamo telpu īri un komunālajiem pakalpojumiem par laika posmu no 2012.gada 20.janvāra līdz 2017.gada 15.jūlijam 1148,41 *euro* apmērā, kā arī zaudējumu atlīdzība par laika posmu no 2017.gada 16.jūlija līdz 2018.gada 2.janvārim 146,36 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 265,36 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā, kopā 270,06 *euro*.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 1294,77 *euro*. Ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punktā noteikto, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tādejādi, tiesa nosaka atbildētājai 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 190., 195., 204.[1], 208.[1] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

apmierināt prasību.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, ar nepilngadīgo /pers. C/, personas kods /personas kods/, kopā ar visām viņiem piederošajām mantām no dzīvojamās telpas Rīgā, /adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas pilsētbūvnieks", vienotais reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, parādu 1148,41 *euro*, zaudējumu atlīdzību 146,36 *euro*, tiesāšanās izdevumus 270,06 *euro*, **pavisam kopā 1564,83 *euro* (viens tūkstotis pieci simti sešdesmit četri *euro* 83 *centi*).**

Piedzītie naudas līdzekļi samaksājami ar pārskaitījumu uz SIA "Rīgas pilsētbūvnieks", vienotais reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, Nordea Bank AB Latvijas filiāle norēķinu kontu Nr. LV85NDEA0000082582494.

Noteikt SIA /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/ likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no neapmaksātās parāda pamatsummas 1294,77 *euro*, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad sasniedzis pamatparāda lielumu.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Atbildētāja 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 12.februārī.

Tiesnese V.Vjatere